

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013 și avocatul Sergiu Coptu în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013 în cauza penală în privința lui

***Guzun Vadim Constantin**, născut la 13 mai 1985,
originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlești, str.
D. Cantemir 24;*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 26.07.2010 - 25.03.2013 (prima instanță)***
- 2. 22.05.2013 – 29.09.2013 (instanța de apel)***
- 3. 10.12.2013 –26.02.2014 (instanța de recurs***

ordinar)

Asupra admisibilității recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 martie 2013, ***Guzun Vadim Constantin*** a fost condamnat în baza art.321 Cod penal la 2 (doi) ani și 7 (șapte) luni închisoare.

Conform art.85 Cod penal pentru cumul de sentințe la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26.07.2006 și încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10.02.2011, stabilindu-i pedeapsa definitivă 7 (șapte) ani 10 (zece) luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar, a constatat că la 03.02.2010, aproximativ pe la orele 17.45, colaboratorii IP-15

Cricova împreună cu colaboratorii DIP RM au efectuat un control inopinat în celula nr. 12 IP-15 Cricova, în care erau deținuți Guzun V. și Madonici G.. Acestora li s-a propus să predea benevol obiectele interzise în instituțiile penitenciare, pe care le au la sine, condamnatul Guzun V., fiind indignat, a numit colaboratorii DIP cu cuvinte necenzurate și a deteriorat un telefon mobil de marca „LG” pe care îl avea la sine. În acel moment colaboratorul IP-15 Cricova i-a cerut condamnatului Guzun V. să iasă din celulă pentru a-i fi efectuată percheziția corporală, la ce condamnatul Guzun V. repetat a numit pe colaboratorii DIP cu cuvinte necenzurate, în urma controlului corporal la condamnatul Guzun V. a fost depistat un telefon mobil de marca „Nokia 6300”, iar în momentul în care colaboratorul DIP, Ciuvaga D. a încercat să ridice telefonul mobil depistat, condamnatul Guzun V., opunând rezistență fizică, la apucat pe colaboratorul menționat de mână și l-a împins, iar în continuare acesta bruscându-i și pe ceilalți colaboratori care erau în prejmă și care au încercat să-i acorde ajutor colaboratorului DIP Ciuvaga D. În urma folosirii procedurilor de luptă de către colaboratorii DIP MJ, condamnatul Guzun V. a fost imobilizat, iar de la acesta a fost ridicat telefonul mobil de marca „Nokia 6300”.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri acuzatorul de stat Brânză I. și apărătorul Coptu S. în numele inculpatului Guzun V.

3.1 În apelul apărătorului Coptu S. în numele inculpatului se solicită achitarea lui Guzun V. pe motivul lipsei elementelor infracțiunii imputate lui. De asemenea a considerat neîntemeiată sentința atacată și pe motiv că, la emiterea ei instanța de fond nu a luat în considerație unele erori procesuale care au fost admise în cadrul urmăririi penale.

3.2 În apelul acuzatorului de stat, se solicită aplicarea unei pedepse mai aspre pe motiv că la emiterea sentinței instanța de fond nu a luat în considerație condițiile în care inculpatul Guzun V., fiind anterior condamnat pentru o infracțiune deosebit de gravă, săvârșită cu intenție, a comis în locul de detenție o altă infracțiune cu intenție, ignorând cerințele legale ale colaboratorilor Penitenciarului, cât și prevederile legislației în vigoare, ceea ce determină de a constata, că ultimul nu urmărește respectarea prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal. De asemenea, a menționat că, inculpatul Guzun V. a recunoscut doar parțial cele incriminate, totodată, acesta prin cele declarate a încercat să creeze participanților la proces o impresie bună despre personalitatea sa, să orienteze instanța la adoptarea unei hotărâri mai favorabile situației sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013, apelurile acuzatorului de stat și apărătorului au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că pedeapsa numită este una echitabilă, corespunzătoare circumstanțelor reale și personale, la aplicarea acesteia.

Totodată instanța de apel a reținut că Guzun V. a comis infracțiunea imputată și că acțiunile lui au fost corect calificate în baza art. 321 Cod penal - nesupunerea prin violență cerințelor legitime ale administrației.

5. În recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, invocându-se prevederile art. 427 alin. (1) pct. **6), 10)** Cod de procedură penală, se solicită casarea totală a deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Recurentul menționează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice, dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, totodată indicând că inculpatul nu a recunoscut integral vina, fiind anterior condamnat pentru o infracțiune gravă, comisă cu intenție, la locul de detenție a comis o altă infracțiune cu intenție, ignorând cerințele legale ale colaboratorilor penitenciarului, cât și prevederile legislației în vigoare, fapt care confirmă că ultimul nu respectă prevederile art. 61 alin.(2) Cod penal. Prin urmare pedeapsa stabilită de prima instanță nu-și poate atinge scopul propus de lege.

5.1 În recursul ordinar declarat de către avocatul S. Coptu în numele inculpatului Guzun V. invocându-se prevederile art. 427 alin. (1) pct. **6), 8)** Cod de procedură penală, se solicită casarea ambelor hotărâri judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care ultimul să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal pe motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor componente de infracțiune.

Recurentul a invocat unele erori procesuale admise în cadrul urmăririi penale care nu s-a efectuat complet nefiind verificate declarațiile inculpatului Guzun V., nu au fost audiați condamnații care au fost prezenți în timpul percheziției, în special Madonici G., nu a fost efectuată o analiză corespunzătoare a declarațiilor lui Guzun V. în calitate de inculpat, bănuit și învinuit, totodată invocând că procesul-verbal de percheziție corporală nr. 13 din 03.02.2009 este unul nul conform art. 251 Cod procedură penală din motiv că nu conține ora efectuării percheziției, data fiind indicată greșit, nu conține compartimentul privind aducerea la cunoștință a acestui proces-verbal, lipsind semnătura inculpatului. În recursul avocatului s-a mai menționat că fapta incriminată a avut loc la data de 03.02.2010, urmărirea penală fiind pornită la 22.02.2010 iar calitatea de bănuit a început de la 22.02.2010 când a fost pornită urmărirea penală nemijlocit în privința persoanei lui Guzun V., și nu de la 30.06.2010 când el a fost recunoscut în calitate de bănuit prin ordonanța organului de urmărire penală, iar sub învinuire a fost pus la 19 iulie 2010 după expirarea termenului de 5 luni 27 zile de la pornirea urmăririi penale, fiind depășit termenul de 3 luni de aflare în calitate de bănuit.

Din textul recursului rezultă că avocatul S. Coptu a mai indicat că instanța de apel nu a cercetat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzei penale în fond, deoarece nu au fost cercetate probele care au fost puse de către instanța de apel la baza concluziilor sale de vinovăție. Totodată a invocat că a avut loc o încălcare de procedură esențială, ce constă în existența unui viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept, astfel decizia atacată prezentând deficiențe sub aspectul prevederilor art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct.8 Cod de

procedură penală.

Un al motiv invocat de recurent este încălcarea principiului egalității armelor de către instanțele de judecată manifestat prin faptul că s-a refuzat de a fi audiat martorul Madonici G.

6. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

6.1 În recursul avocatului S. Coptu declarat în numele inculpatului Guzun V. s-au invocat ca temeiuri de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. **6), 8)** Cod de procedură penală, conform cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar conform pct. 8) alin.(1) al aceluiași articol, în cazul când – nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Colegiul penal constată că afirmațiile din recursul declarat sunt neîntemeiate, avocatul S. Coptu neaducând nici o argumentare din punct de vedere ale temeiurilor invocate, ce ar permite instanței de recurs casarea hotărârilor judecătorești pentru a repara erorile de drept invocate.

Argumentul invocat de avocatul S. Coptu, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, în viziunea instanței de recurs, nu este aplicabil în speța dată, deoarece instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre condamnarea lui Guzun V. în baza art. 321 Cod penal la o pedeapsă definitivă de 7 (șapte) ani și 10 (zece) luni închisoare, să fie juste și întemeiate.

În susținerea acestora, instanța de apel la adoptarea deciziei a dat o apreciere corectă atât declarațiilor martorilor Ciuvaga D., Focșa R., Țurcan O., Iacub V., cât și materialelor dosarului și anume: comunicatului special al șefului instituției penitenciare IP-15 or. Cricova (vol.1, f.d.3), concluziilor anchetei de serviciu prin

care s-a stabilit corectitudinea acțiunilor colaboratorilor IP-15 or. Cricova privind aplicarea forței fizice față de condamnatul Guzun V. (vol.1, f.d.4-5), procesului-verbal din 03.02.2010 privind refuzul condamnatului Guzun V. de la examinarea medicală și ajutor medical de către medicul de gardă (vol.1, f.d.12), procesului-verbal nr. 43 din 03.09.2009 privind percheziția corporală a lui Guzun V. potrivit căruia de la Guzun V. au fost ridicate 2 telefoane mobile LG și Nokia (vol.1, f.d.13).

Totodată, Colegiul penal enunță, că instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, a indicat și a argumentat detaliat, din care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele. Toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt determinate în cauză stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Argumentul recurentului precum că instanța de apel nu a examinat apelul potrivit regulilor prevăzute pentru prima instanță este lipsit de temei deoarece judecând apelul împotriva sentinței de condamnare, instanța de apel a respectat prevederile art.414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Procedura de judecare a apelului invocată de către recurent prevăzută în art. 415 alin.(2/1) Cod de procedură penală este aplicabilă în cazul când a fost pronunțată sentința de achitare.

Argumentul apărării privind declararea nulă a procesului verbal nr. 43 din 03.09.2009 privind percheziția corporală a lui Guzun V. din motiv că acest act nu conține ora efectuării percheziției, este indicat incorect data emiterii actului procedural nu conține mențiunea de aducere la cunoștință a acestui act, just a fost respins de către instanța de apel ca neîntemeiat deoarece potrivit procesului-verbal de prezentare a învinutului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală din 19.07.2010 (vol.1, f.d.72) lui Guzun V. în calitate de învinuit în prezența avocatului R. Medeleanu i-au fost prezentate pentru a face cunoștință materialele de la urmărire penală, iar de către ultimii nu au fost invocate careva obiecții, adică nu au depus vreo plângere privind recunoașterea nulității acestui act procedural în faza de urmărire penală.

Nu poate fi reținut de către instanța de recurs nici argumentul că învinuirea nu a fost înaintată în termen rezonabil, just fiind respins de către instanța de apel ca neîntemeiat, deoarece invocarea acestora urma a avea loc în cursul efectuării acțiunii sau la terminarea urmăririi penale, când partea ia cunoștință cu materialele dosarului, fapt ce nu a fost făcut.

Prin urmare, acțiunile organului de urmărire penală n-au fost contestate în conformitate cu prevederile art. 313 Cod de procedură penală. Iar potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept

procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Aceste încălcări se referă la nulitățile relative, deoarece ele sînt restrânse în anumite limite de timp, adică părțile fiind impuse să invoce excepția nulității relative în mod operativ într-o anumită perioadă, iar neinvocarea acesteia în termenul prevăzut de lege atrage tardivitatea excepției de nulitate și acoperirea nulității, care nu mai poate fi cerută de partea interesată în altă etapă a procesului penal, ori printr-un alt mijloc procesual.

Astfel instanța de apel just a considerat neautentice declarațiile martorului Reapolov S. care au fost date de către ultimul în scopul de a-l exonera de răspundere penală pe Guzun V., iar declarațiile martorului Focșa R. corect au fost puse la baza vinovăției inculpatului, respectiv fiind just apreciate și declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției.

Afirmația apărării privind încălcarea principiului egalității armelor, prin refuzul instanțelor de a audia martorul Madonici G. nu poate fi reținută deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel (vol.1, f.d. 237), avocatul Coptu S. a considerat posibilă finisarea cercetării judecătorești în lipsa acestui martor.

În acest sens, Colegiul reține că, instanța de apel, coroborând probele din dosar cu normele penale și procesuale penale în vigoare, a analizat motivat aceste argumente și corect a menționat că încălcările invocate de către avocat nu se conțin în cercul de cazuri ce atrag nulitatea actelor procedurale.

Starea de fapt și de drept corect a fost statuată de către prima instanță, ea concordă și se bazează pe analiza materialului probator, iar motivele invocate de apărare au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității în aceste sens afirmația apărării urmând a fi respinsă ca nefondată.

6.2 În recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat sunt invocate ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. **6) și 10)** Cod de procedură penală, conform cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar conform pct.10) alin.(1) al aceluiași articol, în cazul când – s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Recurentul, cu toate că a specificat, în opinia sa, care sunt erorile de drept comise de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărârii, însă aceste temeuri nu sunt aplicabile în cauza dată.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu individualizarea pedepsei numite inculpatului, considerând că acestuia i-a fost stabilită o pedeapsă ilegală, care este prea blândă în raport cu fapta prejudiciabilă comisă și consecințele acesteia, precum și persoana inculpatului, menționând că instanțele de judecată au ignorat prevederile art. 75, 61 Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal menționează că concluziile instanțelor de fond, privind stabilirea pedepsei inculpatului corespund prevederilor art. 7,75,77, 85 Cod penal, la numirea pedepsei s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei, de circumstanța agravantă: comiterea infracțiunii de către o persoană care a săvârșit recidivă de infracțiuni, astfel pedeapsa fiind aplicată cu respectarea prevederilor art. 82 Cod penal.

7. Prin urmare instanța de apel just a respins apelul apărătorului și procurorului, argumentele reținute de ultimii au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar aceasta, respectând prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate.

În asemenea condiții, recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013 și avocatul Sergiu Coptu în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013 în cauza penală în privința lui *Guzun Vadim Constantin*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 martie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș